Poczta „Magazynu Instalatora”

Kocioł z kominem

Czytając artykuł p. J. Budzynowskiego w *„MI” 3/2009* odnosi się wrażenie, że cały cywilizowany świat jest przeciwny stosowaniu tworzyw sztucznych do odprowadzenia spalin z kotłów kondensacyjnych, tylko nieodpowiedzialni i nastawieni na zysk producenci i sprzedawcy w Polsce próbują wprowadzić ten system w naszym kraju, nie bacząc na związane z tym zagrożenia dla budynków i użytkowników. Czy to prawda? Fakty są przecież inne. Prawodawstwo unijne (dyrektywy i normy zharmonizowane) pozwala na certyfikowanie i bezpieczne stosowanie tych rozwiązań we wszystkich krajach UE, tylko Polska jest wyspą, która opiera się wprowadzeniu sprawdzonych i stosowanych w innych krajach rozwiązań.

Z dużym zainteresowaniem rozpocząłem czytanie artykułu p. Jana Budzynowskiego w *„MI” 3 (marzec 2009)*, na temat możliwości stosowania przewodów spalinowych z tworzyw sztucznych do odprowadzania spalin z kotłów kondensacyjnych, licząc na to, że od przedstawiciela Korporacji Kominiarzy Polskich, a więc wysokiej klasy specjalisty i praktyka, a także osoby mającej kontakty międzynarodowe z kolegami po fachu z innych krajów, uzyskam obiektywną ocenę w tej sprawie. Liczyłem na rzeczowe argumenty za i przeciw, oczekiwałem przytoczenia pozytywnych lub negatywnych przykładów takich zastosowań w Polsce i w innych krajach. Jeśli przykładów negatywnych, to np. z opisem, czy instalacja spalinowa została wykonana zgodnie z przepisami i zaleceniami producenta, czy wykonawca (właściciel) wykonał instalację „po swojemu” i na swoją odpowiedzialność, czy przepisy były błędne, czy były błędy wykonawcze. Miałem nadzieję dowiedzieć się, czy podobna dyskusja prowadzona jest również w innych krajach europejskich, jakie są wyniki ewentualnej dyskusji, które kraje są za, a które przeciw, czy istnieją jakieś statystyki wypadków lub uszkodzeń budynków związane z zastosowaniem tworzyw sztucznych do odprowadzenia spalin…

Z przykrością stwierdzam, że w miarę zapoznawania się z treścią artykułu, miałem nieodparte wrażenie, że autor stara się w sposób wyjątkowo nieobiektywny, a wręcz stronniczy, przeforsować swój negatywny punkt widzenia i zdyskredytować argumenty swoich przeciwników w tej dyskusji. Pomagało w tym przemilczanie pewnych faktów lub podawanie niepełnych informacji. Wydaje mi się, że warto odnieść się do kilku spraw, aby skorygować nieprawdziwe sformułowania lub spróbować uporządkować pewne fakty.

- Komin czy kanał spalinowy z tworzywa sztucznego?

Pan Budzynowski przytacza definicję komina z normy PN-EN 1443 Kominy. Wymagania ogólne. – Komin jest to droga przenoszenia spalin, obudową komina jest zaś to, co tę drogę otacza. Używa też ciągle sformułowania „kominy z tworzyw sztucznych”. Taki skrót myślowy dodatkowo pomaga mu dyskredytować ten materiał jako nieodpowiedni.

To jednak nie są prawdziwe definicje z tej normy i stosowanie takich dowolnie utworzonych definicji prowadzi do błędnych wniosków. W rzeczywistości definicje tych pojęć w przytoczonej normie brzmią inaczej, co zmienia w zasadniczy sposób argumentacje dotyczące tego tematu. Poniżej prawdziwe definicje z normy PN-EN 1443.

Pkt. 3.6 Komin. Konstrukcja składająca się z warstwy lub kilku warstw zawierających w sobie kanał spalinowy lub kanały spalinowe.

Pkt. 3.2 Kanał spalinowy. Droga odprowadzania produktów spalania do atmosfery.

Pkt. 3.16 Obudowa. Konstrukcja zbudowana dookoła komina zapewniająca dodatkowe bezpieczeństwo w przypadku pożaru lub dodatkową odporność na przekazywanie ciepła.

Na pytanie postawione przez Pana Budzynowskiego: „czy komin to element konstrukcyjny budynku, czy też część składowa urządzenia grzewczego”, w świetle tych definicji i takiego zapytania można odpowiedzieć następująco. Komin to element konstrukcyjny budynku zapewniający (ewentualnie z obudową) bezpieczeństwo ppoż. podczas odprowadzenia spalin, a kanał (przewód) spalinowy w kominie może być częścią składową urządzenia grzewczego.

Taki sposób rozumienia zgodny jest z powyższą normą PN-EN 1443, a także z następującymi normami:

PN-EN 14471:2007 Kominy. Systemy kominowe z kanałami wewnętrznymi z tworzyw sztucznych. Wymagania i badania.

PN-EN 483:2007/A4:2008 Kotły centralnego ogrzewania opalane gazem – Kotły typu C o nominalnym obciążeniu cieplnym nieprzekraczającym 70 kW.

(Abstrakt: Zmodyfikowano zapisy zakresu normy, rozdziałów 2,3,5,6, i 7 oraz 8.2. Dodano załączniki R i S oraz bibliografię).

Zmiana A4:2008 ostatniej normy podaje wymagania i warunki badań do certyfikowania kotłów z zamkniętą komorą spalania łącznie z przewodami spalinowymi (powietrzno-spalinowymi) z tworzyw sztucznych, a przewody te traktowane są jako element składowy kotła.

W normie tej podane są wymagania dotyczące tworzyw sztucznych i elastomerowych uszczelek i szczeliw stosowanych w przewodach odprowadzających spaliny, wyprowadzeniach wiatrochronnych i łącznikach przeznaczonych do kotłów (rozdziały 6.11, 6.12, 7.11, 7.12).